

[Hanne Budtz.]

være et naturligt krav, at denne virksomhed drives med fornøden faglig og forretningsmæssig indsigt lige så vel som enhver anden næring.

Bevillingssystemet i sin nuværende form er jo et monopol. Vi mener, at en ophævelse af dette monopol ligger på linje med tanker, der lå bag gennemførelsen af den såkaldte monopollov, og vi mener ikke, at en ophævelse af systemet behøver at medføre en anden form for monopol, hvad der ofte har været udtalt frygt for. Man har påstået, at en ophævelse af monopolet ville skabe muligheder for indtrængen af udenlandsk kapital og udenlandske produktionsselskaber. Vi mener, det må ligge i lovgivningsmagtens hånd at undgå dette; det bør naturligvis undgås, og vi mener, det kan undgås.

En af begrundelserne for bevarelse af bevillingssystemet er, at man mener at burde sikre bevillingshaverne økonomisk for derigennem at kunne yde publikum en bedre service. Det er et ønske, som naturligvis mange andre næringsdrivende gerne så opfyldt, men som ikke har så meget på sig. Synspunktet var fremme i en anden forbindelse i det høje ting, da vi stemte om den fri hyreret for lillebiler; da havde det ikke flertal her i tinget.

Den højtærede justitsminister finder den fremgangsmåde ejendommeligt, at vi fremsætter et forslag til folketingsbeslutning angående denne sag. Den højtærede justitsminister har næsten imødegået sin egen indvending, idet ministeren gav udtryk for, at det jo i virkeligheden kunne være vanskeligt for os at forme alle enkeltheder i et lovforslag, idet man i høj grad er afhængig af alle de oplysninger, der beror i administrationen; det gælder ikke mindst et område som dette. Jeg er ganske enig i, at der her er mange vanskelige spørgsmål, som også fremhævet af den højtærede justitsminister, f. eks. spørgsmålet om biografier, der drives i lejet ejendom, om filmsfonden o. s. v.; nogle af disse spørgsmål vil måske være lettere at løse end andre. Men jeg mener altså, at den fremgangsmåde, vi har valgt, må være den rigtige, idet vi derved kan komme frem til at drøfte alle disse forhold i et udvalg. Jeg håber også, at vi i et sådant udvalg på grundlag af forslag, som vi allerede har

overvejet, skulle have mulighed for at få vore ønsker med hensyn til indholdet af et sådant forslag fremmet.

Jeg har blot villet trække disse hovedsynspunkter op som grundlag for den udvalgsbehandling, vi gerne vil have, og jeg anbefaler vort forslag til velvillig behandling.

Kolbjørn: Vi førte jo for godt et halvt år siden her i tinget en debat om et tilsvarende forslag. Jeg skal derfor, idet jeg henviser til mine udtalelser under denne debat, som fandt sted den 10. april, sige, at mit parti ikke er enig i den betragtning, at man bør forlade det hidtidige grundlag for dansk biograflovgivning. Vi kan imidlertid tiltræde, at der nedsættes et udvalg, i hvilket man kan fortsætte de drøftelser, der ikke blev ført til afslutning i folketingets forrige samling.

Henry Christensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, er bortrejst, skal jeg tillade mig på mit partis vegne at gøre et par enkelte bemærkninger. Det skal ikke blive mange, for som den foregående ærede taler sagde, har et tilsvarende forslag jo været behandlet i det høje ting for nogle måneder siden; jeg kan derfor i det væsentlige henvise til de bemærkninger, som mit partis ærede ordfører gjorde ved den pågældende lejlighed; det står i Folketingstidende 1955-56, sp. 4139 ff.

Det er mit partis håb, at det nu må være muligt i det udvalg, der forhåbentlig bliver nedsat, snarest at komme til klaring af, hvorvidt der i det høje ting kan etableres et flertal for det, som er forslagsstillernes principielle opfattelse: at man bør ophæve det bevillingssystem, der har eksisteret og stadig eksisterer med hensyn til biografteaterdrift her i landet, og i stedet for gå over til fri næring på dette område. Så snart man har fået konstateret, om der kan opnås det fornødne flertal herfor, vil man jo have den fornødne baggrund for at gå i gang med arbejdet med løsningen af de vanskelige overgangsproblemer, som vi naturligvis meget vel ser der er.

Vi kan ikke forstå, at det kan være rimeligt i Danmark fortsat at opretholde et system som det nugældende; det må være rimeligt, at vi får fri biografteaternæ-